

Posudek bakalářské práce

Bc. Ivana Benešová, *Italská a česká terminologie v evropských legislativních textech zaměřených na oblast: „Uznávání diplomů a kvalifikací v Evropské unii“*, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2012, 52 stran včetně příloh a seznamu použité literatury.

Ivana Benešová se ve své bakalářské práci pokusila zmapovat kolokace jakožto ustálená sousloví v některých evropských legislativních textech a porovnat je mezi dvěma jazyky, italštinou a češtinou. Použila k tomu přesně vymezenou oblast týkající se uznávání diplomů a různých kvalifikací v EU. Příslušné texty, v identické české a italské verzi, zpracovala v programu *ParaConc* a následně z nich extrahovala právě výrazy, o které usilovala a které odpovídaly předem definované klasifikaci. Výsledkem je přehledné pojednání, jehož hlavním obsahem je kromě nalezených kolokací i pár kritických komentářů k přesnosti překladu; v příloze pak také figuruje užitečný slovníček.

Práce je rozdělena do pěti základních kapitol. Po stručném úvodu nám autorka definuje obecně korpus, korpusovou lingvistiku, blíže pak pojem „kolokace“. Zde se drží v zásadě typologie, kterou nalézáme u Ježkové nebo Baroniho. V další kapitole se však uchyluje k jiné klasifikaci, totiž k té, kterou navrhl Mathieu-Colas v r. 1996 (jež ale byla původně určena pro francouzštinu, jak Ivana Benešová správně zdůrazňuje). Poslední kapitola je věnována analýze jednotlivých překladů, přičemž autorka postupuje od správných jednoslovných ekvivalentů až po nepřesné (či nesprávné) protějšky. Její práce tak okrajově zasahuje i do problematiky translátologie.

Bakalářská práce Ivany Benešové je tedy zdařilým textem, k němuž mám jen minimum připomínek.

1) Na s. 5 v pozn. 1 je uveden již starší webový odkaz na ČNK. Dnes má ČNK také své oficiální stránky na www.korpus.cz.

2) Na s. 6 se mi trochu nezamlouvá úvodní věta o kolokacích, které jsou „řazeny do tzv. korpusové lingvistiky“. Autorka přece o pár stránek dříve pečlivě definovala jak korpus, tak i korpusovou lingvistiku. Není tedy nijak potřeba uvádět ji pomocí „tzv.“, jako by šlo o nějaký nový a netradiční pojem.

3) Na s. 8 je pár (snad jen) překlepů ve výrazech *allatare* (správně *allattare*) a *mantere un segreto* (správně *mantenere*).

4) U tabulek č. 4 a 5 (od s. 20) bych osobně preferoval řazení dle frekvence, nikoli dle abecedy (to lze pak nalézt v příloženém slovníčku), ale to je – zdůrazňuji – jen má osobní preference, nijak to na kvalitě této práce neubírá.

Tolik tedy k bakalářské práci Ivany Benešové, která je ve všech ohledech zdařilá, a proto ji beze všeho doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako **výbornou**.

V Českých Budějovicích dne 16. srpna 2012

doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce